

POŚWIĘCICIEL (3) *sb m*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz -ciel-).

sg I poświęciciel(e)m (1). ◊ V poświęcicielu (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

Ten, kto kogoś lub coś uświęca (o Bogu Ojcu i Chrystusie); consecrator, sanctificator Cn (3) : Przydz poświęcicielu wżechmogący/ wietzny Boże/ y przeżegnay tę offiárę/ twoiemu świętemu imieniu nágotowaną. KrowObr 169v, 170.

poświęciciel kogo (1): RAcźże być/ Pánie/ poświęcicielem y łtrożem ludu twego LatHar 432; [Krystus Pan jest pośrednikiem u Boga Ojca wszystkich wiernych, tak jako jest głową cerkwie, ano i odkupicielem a poświęcicielem jej. AktaSynod II 54].

[W połączeniu szeregowym: A toć to iest czemu Synem Bożym będąc słał łie człowiekiem/ thákową perfoną Bogiem y człowiekiem/ áby był tákowym nam Emánuelem náfzym zbáwicielem/ poświęcicielem dołkonáfym. GilPos 157v.]

Cf **POŚWIĘCACZ**

AL